

Közös erővel még nagyobb eredményekért

Még nincs fél éve, hogy a November 7 Erőmű pártvezetőinek tagjai úgy határoztak, hogy a belső visszasságok megszüntetése érdekében új pártvezetőséget választanak. Ez a döntés 1958 február 12-én született meg. A pártvezetőségbe régóta ismert párttagokat választottak. 5 hónap egy pártvezetőség életében nem olyan idő, hogy messzemenő következtetést lehetne levonni. A tapasztalatok viszont jók arra, hogy betekintést nyerjünk, véleményünk mondassunk a megindulásról.

Az eddigi munkáról jegyzőkönyvek, munkaterv, javaslatok tanúskodnak. Hacsak ebből mondanánk ítéletet, minztaszerűvé kiáltanánk ki a November 7 Erőmű pártvezetőségét. Mert a papírok a következőkről győznek meg bennünket:

A pártvezetőség vezetőisége az első fél évi munkatervet végrehajtotta. Rendszeresen megtartották a taggyűléseket, kéthetenként a vezetőségi üléseket. A népművelők beosztása megtörtént. Beszélgettek a pártoktatást hanyagoló elvtársakkal. Megteremtették az üzemi bizottság, a KISZ, a nőtanács és a MÖHOSZ-al való kapcsolatot, a segítség módját. A termelés pártirányítása és ellenőrzése is napirenden van. Beszámolókat a gazdasági vezetőket. Nagyméretű takarékosági mozgalmat indítottak a vállalatban belül a gazdasági vezetőkkel közösen. Az egész évi, mintegy 3 millió forintos vállalkozásukat az első fél évben túlteljesítették. Tagdíj, propagandaanyag elszámolásuk rendezett. A pártvezetőség, hogy ismerje az üzemet minden problémáját, úgy döntött, hogy felosztják maguk között az üzemet. Így lett a villamos osztályért Bíró Tivadar, a turbinaüzemért Kányai István, a kazánüzemért Hajdu Gyula, a széntérért Sersztnyev

Gyula, a vízüzemért Leszpuh János, a garázs és karbantartási részlegért Nemetz Albertné, az igazgatósági épületért pedig Zagyvai Béla elvtárs a felelős. S elvállalták, hogy hetenként legalább egyszer meglátogatják a területüket, hogy a pártokivüliekkel is elbeszélgessenek.

Az eddig végzett munka azonban ennél többet is igazol. A pártbizalmiaknak, a tagjelölt felvételt kérőknek külön is adnak pártmegbízásokat és kéri, hogy ők a maguk területén is így cselekedjenek. Olyan törekvést látni ebben, hogy a bizalmiakat is önállóságra nevelik. Biztosították részükre, hogy a párt és szakszervezeti bizalmiak véleménye nélkül — akik legjobb ismerői munkaterveiknek — dolgozókat leváltani, jutalmazni, büntetni nem lehet.

A pártvezetőség megalakította az agitációs csoportot. Ezen belül a hangosíró munkáját 4, a faliújság szerkesztő bizottságát 7, propagandaanyag feladót 3, a kulturmunkát 2 elvtársnak kell segíteni.

Ismerik, s igyekeznek végrehajtani a Központi Bizottság, s a városi pártbizottság határozatait. Az ifjú kommunisták közül 10 főt a KISZ-be küldtek dolgozni. Összeállították a vidékről bejáró kommunisták névsorát. Így a csőri pártvezetőséghez 6, Mohára 1, Jenőbe 1, Sárszentmihályra 1, Nádasladányba 3, Isztimérre 1 elvtársnak adják azt a pártmegbízást, hogy lakóterülete pártvezetőségét végezze pártmunkáját. A nemesség újjáalakult berhidai tsz-re a pártbizottság felhívta a figyelmüket. Elvállalták a patronálást. Két hét óta a pártvezetőség majd minden tagja meglátogatta már a termelőszövetkezetet. Saját motorjakkal indultak útnak, hogy elvigyék a politikai segítséget.

A fenti tények arról győznek meg bennünket, hogy a November 7 Erőműnél jól indult a pártvezetőség munkája. A pártvezetőség tagjai között egyetértés van. A párt és gazdasági vezetők közötti viszálkodás megszűnt.

Az üzemben a pártvezetőségről rosszat senki nem mond. Figyelemmel kísérik a munkájukat még a pártokivüliek is. De valami mégis gátolja az őszinte légkör kialakulását. Nem az, amit valaha láttunk. Érzik ezt a pártvezetőség tagjai is. Most az a kérdés foglalkoztatja őket, miért szavaz meg mindent feltétel nélkül a tag-ság? Miért nem mond ítéletet, bírálatot a munka felett? A felszólalók között majdnem mindig a szokott arcokat lehet látni, se hideg, se meleg vélemény. Ha valami vita kialakul — mint a női szálló ügyében — a legilletékesebbek, a gazdasági vezetők nem nyilvánítanak véleményt, hanem cselekednek a párttagság véleménye ellenére. Ezek a dolgok bizonyos hibát takarnak, mégpedig engedik uralkodni a „ne szólj szám, nem fáj fejem” elvét. Amit bizonyos fokig igazol a női szálló hibáiról író munkánál való eljárás, akik a bírálat után elbocsájtottak. A női szálló lakóiról való gondoskodás ügyében még a pártvezetőség, s a felelős beosztásban lévő elvtársak között is ellentétes a vélemény, amit a munkaügyi osztályon, Hajdu József és Kovács Tibor elvtársak közötti vitából tapasztaltunk.

A pártvezetőség keres, kutat, s nem veszi észre, hogy valami megbékélési politika uralkodik. Nekik nem az elvtelen bekülékenységet kell ápolni a gazdasági vezetőkkel, hanem a párt politikáját kell következetesen érvényesíteni, ami nem áll ellentétben a gazdasági feladatokkal.

A jelenlegi feladat nemcsak „nyugtató”, hanem felszabadítási a kedélyeket, csak ez vezethet alkotó kezdeményezéshez, őszinte légkör kialakításához.

Az út, amelyen elindultak, nem rossz. Dolgozni, küzdeni akarás van a pártvezetőség vezetőiségében, tagjaiban. Ezt kell fejleszteni. Mégpedig úgy, hogy az a dolgozók hasznára legyen. Nem járhat külön utakon a párt és gazdasági vezetés, mert előbb-utóbb ismét oda jutnak, amiért közel fél évvel ezelőtt pártvezetőséget kellett cserélni.

Sándor Lászlóné.

Cikkeink nyomán

Figyelmeztették a húsbolt vezetőit

Még május 31-én közzétűk a „Kereskedelmi ellenőrzés” címmel azt a cikket, amelyben az inotai gyártelepen lévő 44-es számú várpalotai kisker. húsboltjában tapasztaltakat írtuk meg. Cikkünk nyomán a Várpalotai Kiskereskedelmi Vállalat megvizsgálta a cikkben foglaltakat és az alábbiakat közölte szerkesztőségünkkel. „A megjelent cikkre vonatkozóan közöljük, hogy a cikkben közöl-

tek megfelelnek a valóságnak, ugyanis a húsbolt vezetői ténylegesen hús volt félretéve, amit a csőri vásárló fizetett ki és tetetett félre. A vállalat felhívta a húsbolt vezetőjének figyelmét, hogy ilyen esetben sem tegyenek félre húst, de amennyiben a jövőben ismét előfordul hasonló eset, úgy a bolt vezetőjét felelősségre vonjuk felelősségre.”

Nem lesz panasz a kenyér minőségére

„Mikor javul meg a kenyér minősége?” című rövid bíráló cikknek igaza van, s azzal egyetért a sütőipari vállalat vezetősége. Ugyanis az elmúlt hetekben valóban sok kifogásolni való akadt a kenyér minőségében, igen sok esetben kevésbé sült, technológiailag nem jól kidolgozott kenyér került a dolgozók asztalára.

Nem akarjuk élesen bíráltni az elmúlt időt, május, június hót, ugyanis a vállalatnál igazgató csere állt be.

A vállalatvezetés átvétele alkalmával láttam a hiányosságokat, s működésnek kezdetén elsőrendű feladatnak tekintettem, hogy a kenyér minőségét megjavítsam. A városi tanács vezetőségével történt megbeszélés után a vállalat műszaki dolgozóival felvettem a kapcsolatot és szorosan a dolgozókra támaszkodva, új úton indultunk el. Ezt mutatja az is, hogy a kenyér mennyiségi és minőségi termelésében erős javulás mutatkozik. Itt azonban nem állunk meg, hanem a minőség javítását tűztük ki célul magunk elé.

A péti kenyérellátásban volt valójában a legtöbb hiba az utób-

bi hetekben, ami onnan eredt, hogy a péti üzemi kemencéit leállítottuk, helyette új üzemeget építettünk, s a termelés három hétig szünetelt. Várpalotáról kellett a péti dolgozókat ellátni. Az új kenyérüzem beindítása folyamatban van, megtörtént az átszervezés, s a kenyéren kívül sütőterményfeleloségeket is készítenek és így a péti dolgozók idejében hozzájutnak a friss péksüteményhez.

Mint a vállalat új vezetője, minden erőmmel azon leszek, a dolgozó nép által megkívánt azon követelményeknek, hogy jó kenyér jusson a dolgozók asztalára, elsőrendű feladatommak, kötelességemnek tartom.

Ez úton is kérem nemcsak Pétfürdőt, de Várpalotát városi dolgozóit is, hogy amikor hiányosságot találnak a kenyérellátás terén, vessék fel a hibáikat, amit mindig köszönettel fogadunk.

Célunk az, hogy munkánkat ne szidás, átok kísérje, hanem megbecsülést kapjunk szocialista városunk minden dolgozójától.

Héningér István igazgató.

Hírek Inotáról

Az elmúlt héten vasgüjtési napot rendeztek a November 7 Erőmű KISZ-istái. Ebben a munkában 22 fiatal vett részt. Az összejövetelnél kiderült, hogy 50 mázsa vasat gyűjtöttek, s a szabadtéri állomáson a gyomirtást is elvégezték.

A November 7 Erőműnél július hónapban ezideig 16 újítási javaslatot nyújtottak be. Az újítási bizottság elégedett ezzel, ugyanis az újítási javaslatok száma általában havi 20.

Mint minden évben, az idén is elindult a készenléti napközlotthon gyermekeivel az autó, hogy 22 emberként 10 napos élményben részesítsen. A November 7 Erőmű gyermekei a balatonalmádi üzemi üdülőben nyertek elhelyezést. A következő turnusban a várpalotai telephely dolgozóinak 20 gyermeke kap helyet.

Irodalmi pályázat

A városi tanács vb. tanulmányi felügyelősége és a városi könyvtár a Tanácsköztársaság 40. évfordulójára, a Várpalotán lezajlott események megírására, dokumentumainak összegyűjtésére

IRODALMI PÁLYAZATOT HIRDET.

Pályázni lehet — méltatás kivételével — novellával, verssel, naplóval, az eseményeket hűen tükröző riporttal, dokumentumgyűjteménnyel (fényképek, újságok, a Tanácsköztársaság ideje alatt megjelent könyvek, brosrák, írásbeli dokumentumok, illusztrált tanulmányok).

A pályázat jellegű. A nevet és címet a jellegű borítékba kérjük elhelyezni.

A pályázat terjedelme kötetlen.

Beküldési határidő: 1958 december 1.

Beküldendő: Városi Könyvtár Várpalota, Kossuth-u. 29.

Pályadíjak: Prózá munkák: I. díj 600, II. díj 400, III. díj 300 forint.

Versek: I. díj 300, II. díj 200, III. díj 100 forint.

A legértékesebb dokumentumgyűjteményt 400 forinttal jutalmazzuk.

A többi értékűtől függően a városi könyvtár megválaszolja.

A pályadíjak kiadásának joga teljes egészében a meghirdetőé.

Városi Tanács V. B. Tanulmányi Felügyelősége, Városi Könyvtár.

Tűzzel, vízzel küszködve...

Sokszor hallottunk ilyen hangokat: a tókes időkben kevesebb embert alkalmaztak a bányánál, mégis ment a termelés — még pedig olcsóbban. Van ebben igazság, de ez csak fél igazság. Az ilyen nézetet vallók elfelejtették, hogy akkor az éhség korba csapta a hajtottak az embereket, meg azt is, hogy a tókes rablógazdálkodás nem tartott rendszert a bánya művelésében. Bizony, ennek káros nyomai ma is találkoznak.

A cseri bányáról van szó. Előttünk a bánya-terkép. Az egyes művelési területek évszámait nézegettük. 1938, 1940—42. Akkor a Salgó RT. volt itt a gazda. 1935-től működik a bánya. Kamrafejtésekkel dolgoztak. Alkalmasszerűen kezdtek itt is, ott is egy-egy munkahelyet. Így mintegy 40 százalékos veszteséggel dolgoztak. (Ez jó.) De hogy összezturkálták a bányát, s ez kiszámíthatatlanná tette a nyomászviszonyokat, valamint az összeturkált bányát a tökéletlen omlasztás következtében tüzek keletkeztek (Ez nem jó).

Nézzük a térképet. A körrel jelölt pontokon tüzek vannak. Nem egészen másfél évet vettünk. Ez is

megdöbbentő képet mutat.

Ez idő alatt 30 tüzet kellett elzárni, s volt ezek között olyan is, melynek elhárító munkálatai 6—7 hétig tartottak. Elmaradtak egy 60 méteres fronttal, az előkészítő helyekről a tűzhöz kellett irányítani a bányászokat. Természetes, hogy a mellék-munkák növelik a szén önköltségét és végeredményben a terv mennyiségi teljesítésének rovására mennek. Mikor a tüzekről beszélünk a bányászokkal, elmondják, hogy a gátak építésénél két percenként váltották egymást. Ma is vannak elfalazott tüzfészkek, melynek gátfalai alaposan átmegegedtek. Szinte dicsekvően beszélnek ma, hogy „március óta

nincs tüzünk”, pedig a II-es segéd-ereszkén sűrű füst gomolyog a légaknához.

Azért esett a számításunk a cseri bányára, mert úgy ismerjük, mint ahol soh'sincs gond a terv teljesítésével.

Ez az év azonban másként mutat. A bánya tervteljesítése:

	192	százalék
január	97.4	„
február	100.4	„
március	94	„
április	94	„
május	87	„
június	88.5	százalék

De ha jön a baj, csőstől jön. Most vízgondokkal küzdenek. Gyors számítás készítettünk. A bánya szivattyú-hálózata naponla közel fél-millió ember napi vízszükségletét fedezné, húsz liter/fő ivóvízre átszámítva. Ha a szén egy tonnájára eső vízmennyiséget nézzük, a cseri bányában országos rekordot értek el. Az egy tonna szénre eső kiemelésre kerülő vízmennyiség 21.6 köbméter, azaz 21.6 tonna.

Amint végiglátogattunk a munkahelyeken, az egyes vágatokban tapasztalható hőség miatt csurom-vizes bányásokat láttunk. Az egyetlen 60 méteres fronton

pataokban folyik a víz

a szállítóvágat felé. Innen emeli ki egy 2 köbméter/perces szivattyú. Egy másik munkahely meglátogatására indultunk. Közéltés végett egy légvágaton akartunk keresztülmenni, melyet a lefolyó iszap annyira megtöltött, hogy csak kúszva lehet a vágaton végighaladni. Amerre jártunk, mégsem halottunk zúgolódást. Vannak itt öreg bányászok, akik itt kezdték a munkát. Ők dolgoztak azokban az átkos kamrafejtésekben (de ez nem az ő bűnük). Jó hallani az ilyen véleményt — a Cseri-bánya mindig jó keresetet biztosított (igaz,

volt is mögötte termelés) és ha a jövőben jó volt, jónak kell lenni a rosszban is.

Mikor az üzemvezetőnél érdeklődtünk a víz miatt, elmondja, hogy a külfeljesítési bánya leművelésénél átvágták a szőlőhelyi kút vizet és ez jelentkezik a fronton és a szállítóvágatokon.

A tűz és a víz, ez a két egymással ellentétes elem

alaposan próbára teszi

a cseri bányászok szakértelmét és helytállását. Talán az üzemvezető a legelkeseredettebb mindnyájuk között. A múlt évben és az év elején a tüzek, most pedig a víz sok mellék-munkát igényel, így nemcsak a mennyiségi, hanem az önköltségi tervszámokkal is baj van.

A szén önköltségének alakulása az évben:

január	85	Ft/tonna
február	90	Ft/tonna
március	80.7	Ft/tonna
április	95	Ft/tonna
május	108	Ft/tonna
június	126	Ft/tonna

Ez a gond annál is nyomasztóbb, mivel május hónapban 20 vagonnal csökkentette a tröszt a Cseri-bánya tervét és minden igyekezet ellenére, a bányászok becsületes munkája ellenére sem tudnak eleget tenni a tervkötelezettségüknek. Pedig van még tennivaló a Cseri-bányában is. Napi 40 vagonos termelés mellett is betart a jövő év áprilisáig, mire a bányát leművelik. Azután áttelepülnek Bántapusztára, ahol már készülnek az új munkahelyek, remélhetőleg nagyobb tervszerűséggel, kevesebb gondnal, kevesebb veszéllyel. És akik hűségesen kitartottak a Cseri-bánya mellett visszaszerzik a régi jó hírüket.

A. M.